

Wiadomość tygodnia

130. ZEBRANIE PLENARNE KWPZM

W Zduńskiej Woli, w domu rekolekcyjnym Księża Orionistów, rozpoczęło się dzisiaj dwudniowe, 130 zebranie plenarne Konferencji Wyższych Przełożonych Zakonów Męskich w Polsce.

Orioniści zaprosili przełożonych zakonów męskich, ponieważ w tym roku świętują 90- lecie osiedlenia się i posługi w Polsce. Obrady rozpoczęto modlitwą jutrzni oraz medytacją ks., orionisty, który przybliżył duchową sylwetkę św. Alojzego Orione.

Następnie przewodniczący Konferencji ks. Tomasz Sielicki, TChr, powitał wszystkich zebranych a szczególnie bpa Kazimierza Gurdę, przewodniczącego Komisji ds. życia konsekrowanego Episkopatu Polski oraz przedstawił dziewięciu nowych przełożonych wyższych, którzy od ostatniego zebrania plenarnego zostali powołani do pełnienia swojej posługi

Po przedstawianiu programu spotkania przez sekretarza Konferencji, zabrał głos ks. bp Wojciech Polak, sekretarz gen. Konferencji Episkopatu Polski, który zaprezentował aktualny stan rozmów z państwem w sprawie przekształcenie Funduszu Kościelnego. Poza ogólnymi uzgodnieniami, nie ma wypracowanego porozumienia na piśmie. Biskup przedstawił historię rozmów z rządem w tej sprawie. Wyjaśnił, że rozmowy z rządem zostały podjęte w związku z zapowiedziami w exposé premiera D. Tuska, w którym zapowiedział zmiany w ubezpieczeniu osób duchownych. Rozmowy z rządem są prowadzone w trybie konkordatowym. 16 maja odbędzie się kolejne spotkanie rządowej i kościelnej grupy roboczej. Rozmowy dotyczące szczegółów rozwiązania są ciągle w toku i nie wiadomo, kiedy się skończą. Jedynym ustaleniem przyjętym przez obie strony, jest w tym momencie jest wysokość odpisu podatkowego – 0.5%.

W kontekście tej kwestii bp Polak zwrócił uwagę na defensywny charakter narracji

kościelnej w mediach. Ciągłe bronimy się przed różnymi zarzutami, potrzebna jest nam w tej kwestii zmiana (na wzór zaprezentowanego przez KAI Raportu o Finansach Kościoła), czyli ofensywne wyjście w kierunku pytań i wątpliwości, funkcjonujących w mediach.

Sekretarz Episkopatu przedstawił także przewidywane zasady podziału środków z nowego funduszu. Pieniądze z tego funduszu nie mogą być wykorzystane jedynie na ubezpieczenia duchownych, ale także na cele społeczne, charytatywne i konserwatorskie. Następnie odpowiedział na pytania uczestników spotkania.

Eucharystii pierwszego dnia spotkania przewodniczył ks. Wiesław Lechowicz, który wygłosił homilię. Bp Lechowicz przedstawił także popołudniu swoją ocenę posługi duszpasterskiej wśród Polonii zagranicznej.

Program spotkania przewiduje podjęcie problematyki wierności Bogu w powołaniu zakonnym. Zostaną wygłoszone trzy refe-

raty (p. Henrietty Gotte, *Cisi bohaterowie wiary* – o prześladowaniach chrześcijan w okresie stalinizmu w Związku Sowieckim, ks. Henryka Bolczyka o drodze wierności Bogu ks. Franciszka Blachnickiego, założyciela Ruchu Oazowego oraz o. prof. dra hab. Henryka Pietrasa, rektora *Ignatianium* w Krakowie, który przedstawi teologiczny wymiar wierności Bogu w powołaniu zakonnym).

Oprócz tego przełożeni wybiorą dwóch nowych członków Konsulty wyższych przełożonych, zajmą się udziałem wspólnot zakonnych w zbieraniu podpisów w ramach Europejskiej Inicjatywy Obywatelskiej „Jeden z nas” oraz rozważą propozycję Konsulty, by przed jubileuszem 1050-cia Chrztu Polski powtórzyć pergrynację Obrazu Matki Bożej Częstochowskiej.

Na zakończenie obrad ich uczestnicy udadzą się na chwilę modlitwy do domu rodzinnego św. Maksymiliana Marii Kolbego, który urodził się w Zduńskiej Woli 7 stycznia 1894 roku. Red

Jasnogórska pielgrzymka rodzin osób powołanych

Pół wieku liczy już tradycja pielgrzymowania na Jasną Górę rodzin osób powołanych i tych, którzy wspierają powołania do kapłaństwa i życia konsekrowanego.

Tegoroczna 50. Pielgrzymka odbywa się w sobotę, 11 maja. Jej motywem jest „modlitwa dziękczynna za powołania oraz uproszenie nowych powołań do kapłaństwa i życia konsekrowanego” – zaznacza delegat KEP ds. Duszpasterstwa Powołań bp Marek Solarczyk. Organizatorem modlitewnego spotkania jest Krajowa Rada Duszpasterstwa Powołań.

Spotkanie osób modlących się w intencji powołanych rozpoczęło się o godz. 10.00 w Sali o. Kordeckiego. W tym roku w jej przygotowanie włącza się w sposób szczególnie diecezja radomska.

Centralnym punktem pielgrzymki była odprowadzona o godz. 11.00 w bazylice Msza św. Przewodniczył jej i homilię wygłosił bp Henryk Tomasik, biskup diec. radomskiej, delegat KEP ds. Duszpasterstwa Młodzieży, a koncelebrował ks. Jarosław Wojtkun, rektor Wyższego Seminarium Duchownego w Radomiu.

Słowa powitania w imieniu Jasnej Góry wypowiedział o. Wojciech Dec. Mówił: „W tym Roku Wiary wpatrzni w Maryję, która pierwsza nam w wierze przewodzi, chcemy wspólnie modlić się, dziękując Bogu za to, że wybiera wielu spośród nas, ale także prosić o te nowe wybory, ale może jeszcze bardziej o odwagę odpowiedzi Panu Bogu 'tak' na Jego zaproszenie. Modlimy się zatem za tych ludzi, do których Pan Bóg kieruje to zaproszenie, ale także, tak samo mocno za środowiska te podstawowe, w których dojrzewamy w wierze, a więc rodziny, wspólnoty parafialne, różnego rodzaju wspólnoty, które działają w parafiach, które często stają się środowiskiem dojrzwania powołania, ich wszystkim Bogu polecamy, bo potrzeba nam wszystkim powołanym modlitwy”.

„Każde powołanie jest spotkaniem Bożej miłości i wolności człowieka, jest i darem i misją, i zadaniem. Dzisiaj Panu Bogu dziękujemy za wszystkie powołania, za to

wielkie powołanie do tego, aby być chrześcijaninem, dziękujemy za powołania kapłańskie, zakonne, misyjne. Panu Bogu dziękujemy za to, że obdarowuje człowieka, ufa, zaprasza i posyła. Dziękujemy za wszystkie nasze powołania – mówił w homilii bp Henryk Tomasik – Powołanie to wznoszenie rąk do Pana Boga, to wznoszenie serca, aby w pełni odpowiedzieć na Boże zaproszenie, aby miłością odpowiedzieć na Bożą miłość”.

„Troska o powołania to przede wszystkim błaganie o Bożą miłość i wolną odpowiedź człowieka, to nasza modlitwa. Troska o powołania to tworzenie kultury sprzyjającej powołaniu, to przede wszystkim troska o człowieka, aby był bardziej dojrzały w swojej wierze i swojej wolności, to wychowanie, to kształtowanie naszych środowisk. Dzisiaj Panu Bogu dziękujemy za rodziny, które wychowały powołania i prosimy, aby w tych rodzinach kształtowały się bardziej dojrzałe osoby” – podkreślał kaznodzieja.

Po południu rektor Wyższego Seminarium Duchownego w Radomiu ks. dr Jarosław Wojtkun wygłosił konferencję „Wiara w życiu osób powołanych”. Pielgrzymkę zakończy nabożeństwo majowe o godz. 15.00. Za: www.jasnagora.com

Ogólnopolskie Sympozjum Teologii Życia Konsekrowanego w Krzydlinie Małej

„Być solą ziemi i światłem dla współczesnego świata. Wiara w życiu i posłudze osoby konsekrowanej” – pod takim hasłem odbyło się dziesiąte już, Ogólnopolskie Sympozjum Teologii Życia Konsekrowanego organizowane w dniach 1-4 maja przez Polską Prowincję Misjonarzy Klaretynów, redakcję „Życia Konsekrowanego” oraz Podyplomowe Studia Teologii Życia Konsekrowanego PWT we Wrocławiu.

W spotkaniu, otwartym Mszą św. pod przewodnictwem ks. prof. dr hab. Stanisława Araszczuka, wzięło udział 105 uczestników z całej Polski, a nawet spoza jej granic. Kolejne wykłady i konwersatoria prowadziły do refleksji nad wiarą wyznawaną, celebrowaną, wyrażaną w życiowych konkretach i przeżywaną na modlitwie.

Oczy osoby konsekrowanej winny być oczyma wiary i dzielić się tym spojrzeniem z innymi – mówił w pierwszym wykładzie o. dr hab. Marian Zawada OCD, wskazując na perspektywę przyszłej Ojczyzny i konieczność pielęgnowania „nadprzyrodzonego patriotyzmu”. Wyraża się on w życiu tajemnicą Boga i człowieka, życiu obietnicą oraz składaniu z siebie bezinteresownego daru. Teologia daru powinna zastąpić „język ofiary” – stwierdził. Zachęcał także

do uprawiania „teologii iskierki” – dzielenia się z innymi „iskierkami”, „okruciami” niezgłębionych Bożych tajemnic, z których jedynie odrobinę jesteśmy w stanie pojąć.

W wymiar „wiary celebrowanej” wprowadził słuchaczy o. Zbigniew Ptak OSPPE, podkreślając że konsekracja zakonna przyjmuje strukturę Eucharystii. Wyjaśniał, jak poszczególne części Mszy św. – począwszy od pocątku składanego na ołtarzu przez kapłana i znaku krzyża, przez który niejako przyodziewamy się w owoce Męki Chrystusa i powierzamy się Trójcy Świętej – uczą zakonnika darowania siebie Bogu i wchodzenia w niepojętą komuniję z Nim.

Bp prof. dr hab. Andrzej Siemieniecki przywołał z kolei 13. i 14. rozdział Dziejów Apostolskich, ukazujący jak publiczna celebrowanie wiary zaowocowała podjęciem przez apostołów nowej misji – wyprawy z Antiochii na Cypr, pierwszej „wielkiej podróży w nieznaną”. Pochylił się nad obrazem świątyni jerozolimskiej i „dziedzińca pogan”, który miał pomóc osobom spoza Izraela zbliżyć się do miejsca kultu, do Bożych tajemnic. Przytoczył zachętę Benedykta XVI, by i dziś wokół naszych miejsc kultu tworzyć „dziedzińce pogan”.

Kolejny wymiar wiary i konsekracji, przeżywanej w codziennej egzystencji, stał się tematem prelekcji o. prof. Jerzego Gogola OCD oraz s. dr. Władysławy Krasiczyńskiej CSSJ. O. Gogola ukazał konieczność formacji osoby konsekrowanej na różnych poziomach, przekonując, że człowieczeństwo – także na płaszczyźnie naturalnej – pięknie i dojrzeje przez rozwój duchowy. Siostra z kolei wyjaśniała relację między wiarą i psychologią – porównując tę drugą do „wykałaczkę do zębów”, drugorzędnej, ale jednak często użytecznego narzędzia.

O przeżywaniu wiary w modlitwie mówił o. prof. Piotr Liszka CMF, ukazując zebranym perspektywę włączenia całego swego życia, i modlitwy i pracy, w nurt wewnętrzny życia Osób Trójcy Świętej, w Ich wzajemne obdarowywanie się i otwieranie na przyjęcie daru. Zagadnienie modlitwy podjął również o. prof. Jacek Kiciński CMF, w wykładzie wieńczącym sympozjum. Podkreślił, że bez modlitwy nie sposób prowadzić życia duchowego, a kryzysy w przeżywaniu konsekracji najczęściej za-

czynają się od jej porzucenia. Nie istnieje coś takiego, jak zastój w życiu duchowym. Albo się w nim rozwijamy, idziemy do przodu, albo karłowaciejemy – mówił.

Uczestnicy sympozjum brali udział w wspólnej modlitwie – w tym w Mszy św. Sprawowanej przez prowincjała polskich klaretynów, o. dra Krzysztofa Gierata CMF, a także w konwersatoriach. Nie brakło czasu na rozmowy przy kawie i integrację. Nie często jest okazja, by spotkać się w tak liczny i różnorodny gronie reprezentantów rozmaitych charyzmatów i form życia poświęconego Bogu – od monastycznego, poprzez różnorodne zgromadzenia, świeckie instytucje i przedstawicieli indywidualnych form życia konsekrowanego.

Kiciński CMF za A. Combik

Bp Błażej Kruszyłowicz OFMConv kończy posługę biskupa pomocniczego w Szczecinie

Biskup Marian Błażej Kruszyłowicz kończy posługę biskupa pomocniczego archidiecezji szczecińsko-kamieńskiej i przechodzi na emeryturę. Decyzję o przyjęciu rezygnacji przez papieża Franciszka ogłosił 11 maja Nuncjatura Apostolska w Polsce.

Na przestrzeni 23 lat pełnienia posługi biskupa pomocniczego, bp Marian Kruszyłowicz pełnił obowiązki wikariusza generalnego diecezji szczecińsko-kamieńskiej, członka Komisji Episkopatu ds. Wydawnictw Katolickich, Komisji ds. Radia Maryja i Komisji Episkopatu Polski ds. Życia Konsekrowanego. W ostatnim czasie pełnił funkcję przewodniczącego Zespołu ds. Dialogu ze Wspólnotą Kościelną Polsko-Katolicką.

Z racji na wielki wkład biskupa Kruszyłowicza w odradzanie się Kościoła w krajach Europy Wschodniej, z okazji jego złotego jubileuszu kapłaństwa na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Szczecińskiego zorganizowano 20 maja 2010 r. konferencję naukową „Odradzanie się struktur i działalności Kościoła Katolickiego w wybranych krajach Europy Środkowo-wschodniej”.

Biskup Marian Kruszyłowicz urodził się 6 maja 1936 r. we wsi Gliniszczce koło Wołkowyska (dziś Białoruś). Uczył się w Małym Seminarium Duchownym Ojców Franciszkanów w Niepokalanowie. 30 sierpnia 1952 r. wstąpił do Zakonu Franciszkanów (OFMConv), w Łagiewnikach koło Łodzi przywdział habit św. Franciszka

i otrzymał imię zakonne Błażej. Pierwsze śluby zakonne złożył w 1953 r., natomiast śluby wieczyste – 8 grudnia 1957 r. w Krakowie. Święcenia kapłańskie przyjął w Łagiewnikach z rąk bp. Jana Wawrzyńca Kulika 7 lutego 1960 r.

W Zakonie był gwardianem Niepokalanowa, a następnie w Kurii Generalnej Franciszkanów w Rzymie był definitorem generalnym, wikariuszem generalnym, a także pełnił obowiązki generała zakonu.

W czasie pracy w Kurii Generalnej Franciszkanów w Rzymie, jako członek Papieskiej Komisji ds. Rosji opiekował się franciszkanami w krajach Europy Wschodniej, gdzie zlikwidowano struktury zakonne.

Po zakończeniu posługi w Kurii Generalnej Franciszkanów w Rzymie, został wybrany przełożonym prowincji zakonnej w Warszawie, a następnie – przewodniczącym Konferencji Wyższych Przełożonych Zakonów Męskich w Polsce.

9 grudnia 1989 r. został mianowany sufraganem szczecińsko-kamieńskim i biskupem tytularnym Hadrumetum. Na dewizę biskupią nominat wybrał łacińskie zawołanie „Obedientia et Pax” (Posłuszeństwo i Pokój), kojarzące się z franciszkańskim „Pax et Bonum”. Święceń biskupich udzielił mu 6 stycznia 1990 r. w Rzymie papież Jan Paweł II. Za: www.episkopat.pl

Spotkanie Konferencji Prowincjałów Franciszkańskich

W jednym z najstarszych polskich klasztorów franciszkańskich, naprzeciw „okna papieskiego” znajdującego się przy ulicy Franciszkańskiej w Krakowie, od 6 do 7 maja odbyło się spotkanie Konferencji Prowincjałów Franciszkańskich.

Spotkanie miało formę dnia skupienia z uwagi na przeżywany Rok Wiary. Zebrani mieli możliwość zwiedzenia Klasztoru Braci Mniejszych Konwentualnych oraz znajdującego się w jego murach Wyższego Seminarium Duchownego i Instytutu Studiów Franciszkańskich. Brat Andrzej Zajac OFMConv, dyrektor wspomnianego Instytutu, rektor WSD Franciszkanów, wygłosił konferencję pod tytułem *Wiera i ewangelizacja – jako elementy tożsamości franciszkańskiej*. Po prelekcji wspólnie celebrowano Eucharystię, której przewodniczył i słowo wygłosił gospodarz spotkania, brat Jarosław Zachariasz OFMConv. Po kolacji i rekreacji bracia udali się na godzinną adorację Najświętszego Sakramentu.

Drugi dzień rozpoczął się Eucharystią w Bazylice świętego Franciszka, której przewodniczył brat Jacek Waligóra OFMConv, przewodniczący Konferencji Prowincjałów Franciszkańskich. Dzień w całości poświęcony był obradom, omówieniu bieżących spraw i dzieleniu się doświadczeniami z życia dziesięciu prowincji franciszkańskich w Polsce.

Od roku 2012 spotkania zmieniły formę. Zrezygnowano z kilkugodzinnego zebrania ministrów prowincjalnych na rzecz zjazdu uczestników trwającego od pierwszego dnia w godzinach popołudniowych, aż do popołudnia dnia drugiego. Wydłużenie czasu obrad do dwóch dni miało na celu stworzenie sposobności do spotkania się nie tylko w ramach oficjalnych sesji KPF, ale też do prowadzenia nieformalnych rozmów i spokojnej wymiany doświadczeń.

br. Paweł Teperski OFMConv – Sekretarz KPF

Pierwsze spotkanie Konsulty Rodziny Salezjańskiej w Polsce

W sobotę 27 kwietnia na Jasnej Górze miało miejsce pierwsze spotkanie Konsulty Rodziny Salezjańskiej w Polsce.

W skład Konsulty wchodzi przedstawiciele wszystkich inspektorii Towarzystwa św. Franciszka Salezego i Córek Maryi Wspomożycielki Wiernych oraz reprezentanci Stowarzyszenia Salezjanek Współpracownic i Salezjanów Współpracowników, Stowarzyszenia Byłych Wychowanków i Byłych Wychowanek Salezjańskich, Stowarzyszenia Byłych Wychowanek i Byłych Wychowanków Córek Maryi Wspomożycielki Wiernych, Stowarzyszenia Maryi Wspomożycielki, Ochotniczek Księdza Bosko, Zgromadzenia Świętego Michała Archanioła i Zgromadzenia Sióstr Świętego Michała Archanioła.

Konsulta ma podjąć odpowiedzialność za podtrzymywanie jedności i animację Rodziny Salezjańskiej, która jest inspirowana przez św. Jana Bosko szerokim ruchem na rzecz zbawienia młodzieży przez ewangelizację i wychowanie. Jedność, to wzajemne poznanie, braterskie relacje oraz dążenie do tego, by myśleć razem, pracować razem i razem się modlić. Punktem odniesienia dla Rodziny Salezjańskiej i jej Konsulty jest wydany niedawno dokument „Karta tożsamości charyzmatycznej rodziny Salezjańskiej Księdza Bosko”.

W czasie pierwszego posiedzenia Konsulty uchwalono jej zasady organizacyjne wyznaczono kolejne spotkanie na dzień 26.05.2014 roku. Ks. Inspektor Alfred F. Leja zaprosił Rodzinę Salezjańską do włączenia się w uroczystości nawiedzenia relikwii Księdza Bosko w Polsce od 27 maja do 17 sierpnia 2013 r.

W trakcie peregrynacji relikwii, Salezjanie Współpracownicy z całej Polski spotkają się na Krajowym Kongresie Stowarzyszenia Salezjanów Współpracowników i Salezjanek Współpracownic we Wrocławiu,

przy kościele św. Michała Archaniola, dnia 29.06.2013 r.

Ks. Kazimierz Radzik Przełożony generalny Zgromadzenia Świętego Michała Archaniola poinformował, iż trwa drugi rok Wielkiej Michalickiej Nowenny przed Jubileuszem setnej rocznicy erygowania tej rodziny zakonnej, poświęcony Świętemu Michałowi Archaniołowi. Ks. Generał zaprosił do udziału w peregrynacji figury św. Michała Archaniola, która odwiedza naszą Ojczyznę.

Konsulterà animować będzie Dzień Rodziny Salezjańskiej, który w tym roku obchodzony będzie w Częstochowie na Jasnej Górze 26 października, jako dziękczynienie za dar peregrynacji relikwii Księdza Bosko. W ramach tego Dnia przewidziane jest odsłonięcie tablicy z aktem oddania Narodu Polskiego Niepokalanemu Sercu Maryi, którego 08.09.1946 r. na Jasnej Górze dokonał salezjanin Prymas Polski August Hlond.

Spotkanie Konsulty Krajowej zakończyło się Mszą św. celebrowaną w intencji Rodziny Salezjańskiej w kaplicy Cudownego Obrazu na Jasnej Górze. ks. Alfred F. Leja SDB

Zakończenie Festiwalu Filmów i Multimedii w Niepokalanowie

W Niepokalanowie zakończył się w sobotę (11.05) XXVIII Międzynarodowy Katolicki Festiwal Filmów i Multimedii Niepokalanów 2013. Na festiwal zgłoszono 158 filmów z 13 krajów: Białorusi, Filipin, Hiszpanii, Indii, Indonezji, Izraela, Łotwy, Madagaskaru, Rosji, Stanów Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii, Włoch i Polski, w następujących kategoriach: filmy fabularne, dokumentalne, edukacyjne, amatorskie i programy telewizyjne. Ponadto zgłoszono 42 programy radiowe, 20 programów multimedialnych, oraz strony internetowe.

Nagrodę GRAND PRIX ufundowaną przez Telewizję Polską S.A. otrzymał film pt. „Biblio, Ojczyzna Moja” Marioli Kłosa. Nagroda została przyznana za jasne pokazanie przesłania przypominającego katolikom o obowiązku pogłębienia swojej wiary.

Wiesław Kwapisz, reżyser filmu pt. „KL Stutthof” (czyt. Sztutchow) wyróżniony nagrodą specjalną - mówi, że jego film został dostrzeżony wśród ogromu wartościowych obrazów filmowych.

Jak zaznacza o. Jacek Staszewski, dyrektor festiwalu - to festiwalowe spotkanie w Niepokalanowie jest świadectwem, które Ci twórcy pokazują wbrew obiegowej opinii

, że nie jest modne przyznać się do wartości duchowych

Radio Niepokalanów otrzymało również nagrodę na festiwalu: III miejsce za audycję ks. Andrzeja Partyki e pt. „Mówimy o tym ...”. Bohaterem cyklu audycji jest łódzki hospicjum domowe dla chorych dzieci.

Organizatorem Festiwalu są Katolickie Stowarzyszenie Filmowe im. Św. Maksymiliana Marii Kolbego i Klasztor Ojców Franciszkanów w Niepokalanowie. Patronat nad festiwalem sprawuje ksiądz Kardynał Kazimierz Nycz, Metropolita Warszawski.

Za: www.radioniepokalanow.pl

75-lecie Radia Niepokalanów

Radio założone przez św. Maksymiliana Kolbego wznowiło działalność 18 lat temu, by kontynuować jego dzieło, rozpoczęte w 1938 roku, a więc 75 lat temu.

Świętowanie rozpoczęło się uroczystą homilią, której przewodniczył prowincjał Prowincji Matki Bożej Niepokalanej, do której należy Niepokalanów i tym samym, położona na jego terenie Rozgłośnia. O. Wiesław Pyzio zauważył, że w świecie, w którym żyjemy, wielką rolę odgrywają środki masowego przekazu. Dobrze wykorzystane - doprowadzą człowieka do pełnej realizacji swojego życia i powołania. W sytuacji odwrotnej, gdy media wykorzystane zostaną w złym celu - prowadzić mogą do utraty człowieczeństwa, przeznaczenia i sensu życia ludzkiego.

Mimo chłodu na zewnątrz, sympatycy Radia licznie przybyli do Niepokalanowa. Za tak dobrą frekwencję, dziękował dyrektor - ojciec Damian Karczmar, który zwrócił uwagę, że cele prowadzonej przez niego Rozgłośni, są takie same, jak za czasów św. Maksymiliana.

Słuchacze, zaproszeni goście oraz pracownicy franciszkańskiej Rozgłośni, uczestniczyli w uroczystej Mszy świętej, po której wysłuchali koncertu Krzysztofa Krawczyka. Artysta nie ukrywał wzruszenia i radości z faktu, że może wystąpić w Niepokalanowie.

W uroczystościach Radia Niepokalanów udział wzięli prowincjałowie trzech franciszkańskich prowincji; kapłani zakonni i diecezjalni z różnych diecezji Polski; Piotr Lignar - dyrektor Programowy Polskiego Radia oraz licznie zgromadzeni dyrektorzy katolickich rozgłośni w Polsce. Obecni byli także marszałkowie województw mazowieckiego i łódzkiego - Adam Struzik oraz Witold Stępień, a także wójtowie, burmistrzowie, prezydenci oraz starości samorządów z województw mazowieckiego i łódzkiego.

Patronat honorowy nad obchodami sprawowali abp Wacław Depo - metropolita częstochowski - przewodniczący Rady ds. Środków Masowego Przekazu KEP oraz

abp Marek Jędraszewski - metropolita łódzki. *Malwina Szymańska/Ewa Kamińska/Radio Niepokalanów*

Konferencja prasowa przed Spotkaniem Młodych nad Lednicą

W Sekretariacie Konferencji Episkopatu Polski w Warszawie 8 maja o. Jan Góra wraz z zespołem organizacyjnym siedemnastego już Spotkania Młodych nad Lednicą, przedstawił jego program. Zaprezentowano również taniec, który zgromadzeni na Lednicy wykonają dla Ojca Świętego Franciszka.

Za 3 lata będziemy obchodzić jubileusz 1050-lecia chrztu Polski, dlatego, jak wyjaśniał o. Jan Góra, tegoroczne spotkanie nad Lednicą „W imię Ojca” otwiera przygotowanie do tego wydarzenia. W roku przyszłym hasłem spotkania będzie: „W imię Syna”, za dwa lata „W imię Ducha Świętego”. - Po to, by w 2016 roku wykrzyzczać „Amen” - dodawał dominikanin.

O programie tegorocznego spotkania Młodych nad Lednicą powiedziała podczas spotkania z dziennikarzami Ewa Nagel. - Będziemy przedstawiać trzy aspekty ojcostwa: Będziemy mówić, że Bóg jest Ojcem, że każdy z nas ma ojca i że każdy mężczyzna będzie kiedyś ojcem - biologicznym lub duchowym - zapowiadała. S. Katarzyna Szulc mówiła o obecności sióstr służebniczek nad Lednicą - jednym z patronów tegorocznego spotkania będzie bowiem bł. Edmund Bojanowski - założyciel ich zgromadzenia.

Lednicki wodzirej Kazimierz Hojna opowiedział podczas spotkania w Warszawie o tańcu „Tango Francesco”, który zgromadzeni nad Lednicą wykonają specjalnie dla Ojca Świętego Franciszka. - Prawdziwi tancerze tanga nigdy nie powiedzą o sobie, że umieją tańczyć tango, ale że się uczą tańczyć tango. To metafora rozwoju życia duchowego - mówił wodzirej. Podczas konferencji prasowej odbyła się premiera tańca.

Zgromadzeni na Lednicy zatańczą nie tylko tango. Przygotowali również taniec dla bł. Jana Pawła II. Próbą generalną przed 1 czerwca będzie akcja „Fishmob” z okazji urodzin Jana Pawła II: 18 i 19 maja na ulicach miast każdy będzie mógł zatańczyć dla Błogosławionego Papieża. Kroki i muzykę można znaleźć na stronie internetowej lednickich spotkań.

Na uczestników tegorocznej Lednicy 1 czerwca czekają, jak co roku, pamiątki - głównym symbolem będzie tyżeczka z wygrawerowanym napisem: „Ty karmisz nas do syta”. Każdy ksiądz, który przybędzie na Lednicę otrzyma zaś lednicką stulę i medal. 8 maja w Sekretariacie KEP o. Jan Góra przekazał taką stulę obecnemu na konferencji ks. Grzegorzowi Suchodolskiemu - dyrektorowi Krajowego Biura Organizacyjnego Światowych Dni Młodzieży, które w tym roku odbędą się w lipcu w Brazylii. Ks. Suchodolski otrzymał od o. Góry jeszcze jeden podarunek - "Tango Francesco" i zadanie zaprezentowania tańca Ojcu Świętemu podczas ŚDM w Rio de Janeiro.

Po konferencji prasowej z organizatorami Lednicy spotkał się sekretarz generalny KEP bp Wojciech Polak, który co roku jest na Polach Lednickich, a także rzecznik Episkopatu ks. Józef Kloch.

Za: www.opoka.org.pl

Franciszczanki od Pokuty i Miłości Chrześcijańskiej miały swoje Dni w Orliku

W Orliku na Kaszubach, koło Brus, w diecezji pelplińskiej, odbyły się od 3 do 5 maja Dni polskiej Prowincji Sióstr Franciszkanek od Pokuty i Miłości Chrześcijańskiej. Wzięło w nich udział ponad 100 sióstr z Polski, Białorusi i Rzymu. Główne spotkanie przeprowadziła S. Chretienne Nibbelke z Holandii, z kraju, w którym powstało zgromadzenie Sióstr Franciszkanek. Dni przebiegały pod hasłem: „Z Matką Magdaleną na drogach wiary”.

Na uroczyste rozpoczęcie spotkań Mszę św. odprawił biskup pomocniczy z Torunia Józef Szamocki, który jest członkiem Komisji Episkopatu Polski ds. Instytutów Życia Konsekwowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego. W homilii biskup podkreślał jak ważne jest, by codziennie pamiętać o zawołaniu zgromadzenia: „Deus providebit” (Bóg się zatroszczy) oraz przypominanie sobie o pierwszej gorliwości, która towarzyszy podczas wstępowania do wspólnoty. Hierarcha mówił o sensie życia konsekrowanego, którym jest ofiarna miłość. Biskup podkreślał niezwykle ważną rolę rodziny w odkrywaniu powołania i pomocy w jego rozwoju. „Jeżeli rodzina wspomaga powołanych do służby w Kościele – to także bierze udział w wymianie Bożych darów. Największy dramat – to egoistyczne wychowywanie dzieci w rodzinie,

którym trudno odkryć powołanie. Dlatego potrzebujemy świadków, które chodzą w habitach” – nawoływał biskup pomocniczy z Torunia.

W wywiadzie dla Radia Głos przełożona prowincjalna s. Mirona Turzyńska, pytana o charakter zgromadzenia, podkreśliła jego franciszkański charakter, jest nim przede wszystkim „prostota, radość i zawierzenie Bożej Opatrzności”. – Staramy się być otwarte na znaki czasu, tam gdzie jest wołanie staramy się odpowiadać. Najwięcej sióstr pracuje przy chorych w szpitalach, hospicjach, w katechizacji, na misjach w Tanzanii i Białorusi, ale także funkcjonujemy przy parafiach, prowadzimy domy rekolekcyjne i domy pielgrzymy – powiedziała.

Po Mszy św. nastąpiło nabożeństwo rozesłania, podczas którego Siostry odnowiły wyznanie wiary i śluby zakonne. Ostatnim punktem Dni Prowincji było symboliczne przejście przez Bramę Wiary – Porta Fidei z przekazaniem kluczy do otwierania tejże bramy każdego dnia na nowo. Dni Prowincji zostały wpisane w obchody trwającego Roku Wiary i były odpowiedzią na wezwanie Benedykta XVI zawarte w Liście Apostolskim Porta Fidei oraz realizacją postanowień Kapituły Prowincjalnej z 2011 roku. Takie spotkanie odbywa się co dwa lata. Za: www.siostryorlika.pl

Dzień modlitwy o beatyfikację O. Bernarda Łubieńskiego CSSR

W piątek 10 maja redemptyści w Polsce i za granicą przeżywali siódmy już dzień modlitwy o beatyfikację Sługi Bożego o. Bernarda Łubieńskiego, który był wielkim czcicielem Matki Najświętszej. Tego dnia w sposób szczególny przybliżali wiernym postać o. Bernarda i zachęcali do modlitwy o cuda i łaski przez jego wstawiennictwo. Przez cały maj w parafiach i kościołach redemptorystów wykorzystywane są podczas nabożeństw majowych specjalne czytanki poświęcone czterem świętym redemptorystom oraz w drugiej połowie miesiąca ojcu Bernardowi Łubieńskiemu. Jest to jeden z wymiarów przygotowania do obchodów 80. rocznicy śmierci o. Łubieńskiego, która przypada 10 września 2013 r.

Doczesne szczątki Sługi Bożego spoczywają w kościele św. Klemensa na Woli w Warszawie, który jest szczególnym miejscem rozwoju jego kultu. Do ukończenia jego procesu beatyfikacyjnego konieczne jest stwierdzenie przynajmniej jednego cudu, zdziałanego przez Boga za wstawiennictwem o. Bernarda, który można wyprosić jedynie dzięki modlitwie pełnej wiary i ufności. Świadectwa o łaskach otrzymanych za jego przyczyną prosimy zgłaszać do wicepostulatora sprawy beatyfikacji na adres: o.bernard@cssr.pl Pod ten adres można też zwracać się z prośbą o potrzebne informacje, obrazy z modlitwą o uproszenie łask oraz biuletyn „Apostoł Polski”

przybliżający życie i duchowość o. Łubieńskiego. o. Sylwester Cabala CSSR

Rowerowa wyprawa Polska-Syberia już w Rosji

Mija właśnie drugi tydzień „Wyprawy 2013. Polska – Syberia”. Syberia rzeczywiście coraz bliżej, bo grupa ma na koncie już ponad 1300 km i znajduje się już od soboty na terenie Rosji. Niedzielny postój przypadł w Smoleńsku, w klasztorze ojców franciszkanów, którzy bardzo życzliwie przyjęli podróżników.

Najmocniejsze dwa wydarzenia minionego tygodnia to uczestnictwo w białoruskim święcie narodowym – Dniu Zwycięstwa, które obchodzi się tam 9 maja. Realia dla nas minionej już epoki, tam są ciągle żywe. W pochodach i paradach biorą bardzo licznie udział mieszkańcy Mińska. Odczucia rowerzystów są mieszane, bowiem mieszkańcy wydają się szczęśliwi w obecnej sytuacji, a z drugiej strony obserwowana młodzież w niczym nie odstaje od zachodnich wzorców prezentując się z gadżetami elektronicznymi w rękach, a dziewczyny w krótkich spódniczkach. Drugie wydarzenie to wizyta w Katyniu i Smoleńsku i modlitwa z Eucharystią w obu tych miejscach.

Pielgrzymi borykają się w ostatnim czasie ze sporą liczbą nietypowych awarii, z którymi jednak udaje im się radzić. Teraz jednak będzie im coraz trudniej, bo peleton przesuwa się coraz bliżej syberyjskich stepów i pustkowi. Mimo opóźnień, rowerzyści zaskakują wysokimi średnimi dziennymi kilometrów.

Codziennie relacje z rajdu, multimedia i ciekawostki można śledzić na oficjalnej stronie wyprawy www.niniwateam.pl

„Mówią ludzie 1863 roku”. Wystawa w Licheniu

Ponad 2200 osób zobaczyło w długi majowy weekend wystawę zatytułowaną „Mówią ludzie 1863 roku”, która została przygotowana z okazji 150. rocznicy wybuchu Powstania Styczniowego. Ekspozycja powstała w oparciu o 13. wyselekcjonowanych bohaterów – uczestników wydarzeń sprzed 150-ciu laty. – Tytuł zapożyczaliśmy od twórcy tego muzeum, czyli od ks. Józefa Jarzębowski, który napisał książkę „Mówią ludzie 1863 roku” – wyjaśniła Irena Wawrzyniak z liceńskiego

muzeum. Jak dodała: – każdy z bohaterów został zaprezentowany w możliwie atrakcyjny sposób.

Dla podkreślenia wyrazu postaci twórcy wystawy przygotowali nagrania audio, dzięki którym widzowie mogą nie tylko zobaczyć bohaterów wystawy na zdjęciach, ale także usłyszeć stworzone przez nich dokumenty – zarówno odezwy i manifesty powstańcze, oficjalne rozkazy wojskowe, ale także prywatną korespondencję córki i ojca będącego na zesłaniu, czy męża, który wie, że już nigdy nie spotka się z żoną. Ta właśnie część wystawy przykuwa największą uwagę zwiedzających: – Najbardziej podobała mi

się sala, gdzie są słuchawki i gdzie można posłuchać listów, przekazów ustnych – powiedział Igor Herdzina z Krakowa. Wystawę „Mówią ludzie 1863 roku” można zwiedzać w Muzeum im. ks. Józefa Jarzębowskiego w Licheniu od wtorku do niedzieli od 10:00 do 16:00 (w soboty od 10:00 do 18:00). Wstęp jest bezpłatny.

Muzeum im. ks. Józefa Jarzębowskiego zostało otwarte w 2010 roku. Kolekcja do Lichenia trafiła z Fawley Court w Anglii, gdzie dotąd działało prowadzone przez marianów największe muzeum poloników poza granicami kraju. W ubiegłym roku licheńską placówkę odwiedziło 56 tysięcy osób.
Za: www.marianie.pl

Bernardyńscy ministranci z Opatowa mistrzami Polski!

Pod przewodnictwem o. Ezechiela Lasoty zdobyli tytuł na VIII Mistrzostwach Polski Służby Liturgicznej w Piłce Halowej, które w roku odbyły się w Radomiu w dniach 1-2 maja 2013 r.

Turniej poprzedziła uroczysta Msza Święta katedrze radomskiej, której przewodniczył Biskup Henryk Tomasik. Rozgrywki

rozpoczęły się w środę 1 maja w trzech kategoriach wiekowych: szkoły podstawowe, gimnazjalne i ponadgimnazjalne. Do udziału w turnieju zgłosiło się 105 drużyn z całej Polski. Opatowski Klasztor wystawił drużyny w dwóch kategoriach: gimnazjalnej i ponadgimnazjalnej.

Finał odbył się na Głównej Hali Mistrzów w Zespole Szkół Budowlanych w Radomiu. W zeszłym roku drużyna z Opatowa również doszła do finału, uległa jednak przeciwnikom. W tym roku opatowianie wygrali finał 2:0 na raz pierwszy stając na najwyższym stopniu podium.

Za: www.bernardyni.com

Refleksja Tygodnia

PRZEMÓWIENIE PAPIEŻA FRANCISZKA DO UNII ŻEŃSKICH PRZEŁOŻONYCH GENERALNYCH

*Księżę Kardynał,
Czcigodni i drogi bracie w biskupstwie,
Drogie siostry!*

Cieszę się z dzisiejszego spotkania i pragnę pozdrowić każdą z was, dziękując za to, co czynicie, aby życie konsekrowane było zawsze światłem na drodze Kościoła. Drogie siostry, przede wszystkim dziękuję drogiemu bratu kardynałowi João Braz de Aviz, za skierowane do mnie słowa. Cieszę się też z obecności sekretarza Kongregacji. Temat waszego spotkania wydaje mi się szczególnie ważny z uwagi na powierzone wam zadanie: „Posługa władzy według Ewangelii”. W świetle tego wyrażenia chciałbym wam zaproponować trzy proste myśli, które pozostawiam waszemu osobistemu i wspólnotowemu pogłębieniu.

1. Jezus podczas Ostatniej Wieczerzy skierował do Apostołów następujące słowa: „Nie wyście Mnie wybrali, ale Ja was wybrałem” (J 15,16), przypominające wszystkim, a nie tylko nam, kapłanom, że powołanie jest zawsze inicjatywą Boga. To Chrystus was wezwał, byście za nim poszły w życiu konsekrowanym, a to oznacza stale dokonywać „wyjścia” z samych siebie, aby skoncentrować wasze istnienie na Chrystusie i Jego Ewangelii, na woli Bożej, ogłaśniając się z waszych planów, abyście

mogły powiedzieć za świętym Pawłem: „Teraz zaś już nie ja żyję, lecz żyje we mnie Chrystus” (Gal 2, 20). To „wyjście” z samych siebie jest obraniem drogi uwielbienia Pana i służenia Jemu w braciach i siostrach. Uwielbiać i służyć: dwie postawy, których nie można od siebie oddzielać, lecz które zawsze trzeba ze sobą łączyć. Uwielbiać Pana i służyć innym, nie biorąc nic dla siebie: to właśnie jest „ogotocenie” tych, którzy sprawują władzę. Przeżywajcie i przypominajcie zawsze o centralnym miejscu Chrystusa, o ewangelicznej tożsamości życia konsekrowanego. Pomagajcie waszym wspólnotom przeżywać „wyjście” z siebie na drodze uwielbienia i służby, nade wszystko poprzez trzy główne filary waszej egzystencji.

Posłuszeństwo jako wsłuchiwanie się w wolę Boga, w wewnętrzny poruszenie Ducha Świętego, uwierzytelnionym przez Kościół, godząc się, że posłuszeństwo dokonuje się także za pośrednictwem ludzi. Pamiętajcie, że relacja władza-posłuszeństwo jest umieszczona w szerszym kontekście tajemnicy Kościoła i stanowi jej szczególną aktualizację w funkcji jego pośrednictwa (por. Instrukcja Kongregacji Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego, Posługa władzy i posłuszeństwo, 12).

Ubóstwo jako przewyciężenie wszelkiego egoizmu w logice Ewangelii, która uczy zaufania do Bożej Opatrzności. Ubóstwo jako wskazówka dla całego Kościoła, że nie do nas należy budowanie Królestwa Bożego, to nie ludzkie środki sprawiają jego wzrost, ale przede wszystkim moc, łaska Pana, która działa poprzez naszą słabość. „Wystarczy ci mojej łaski. Moc bowiem w słabości się doskonali” – mówi Apostoł Narodów (2 Kor12, 9). Ubóstwo, które uczy solidarności, dzielenia się i miłosierdzia, i które wyraża się również we wstrzemięźliwości i radości tego, co najistotniejsze, aby przestrzec przed bożkami materialnymi, przysłaniającymi autentyczny sens życia. Ubóstwo, którego można się nauczyć z ludźmi prostymi, ubogimi, chorymi i tymi wszystkimi, którzy znajdują się na egzystencjalnych peryferiach życia. Nie potrzebujemy ubóstwa teoretycznego. Ubóstwa uczy się dotykając ciała Chrystusa ubożego, w ludziach prostych, ubogich, chorych, w dzieciach.

I wreszcie czystość jako cenny charyzmat, który poszerza wolność daru dla Boga i dla innych, z czułością, miłosierdziem, bliskością Chrystusa. Czystość dla Królestwa Niebieskiego ukazuje, że uczuciowość ma swoje miejsce w dojrzałej wolności i staje się znakiem przyszłego świata, aby zaw-

szere jaśniał prymat Boga. Ale chodzi o czystość „płodną”, o czystość rodzącą dzieci duchowe w Kościele. Osoba konsekrowana jest matką, powinna być matką, a nie „starą panną”! Wybaczcie mi, że tak mówię, ale ważne jest to macierzyństwo życia konsekrowanego, ta płodność! Niech owa radość duchowej płodności ożywia wasze życie. Bądźcie matkami, jako uobecnienie Maryi Matki i Matki Kościoła. Nie można zrozumieć Maryi bez Jej macierzyństwa, nie można zrozumieć Kościoła bez jego macierzyństwa, a wy jesteście ikoną Maryi i Kościoła.

2. Drugim elementem w pełnieniu władzy, który chcę podkreślić jest służba: nigdy nie wolno nam zapomnieć, że prawdziwa władza, bez względu na poziom, jest służbą, której jaśniejącym szczytem jest krzyż. Benedykt XVI z wielką mądrością, kilkakrotnie przypomniał Kościołowi, że jeśli dla człowieka władza jest synonimem posiadania, panowania, sukcesu, to dla Boga władza jest zawsze synonimem służby, pokory, miłości. Oznacza wejście w logikę Jezusa, pochylającego się, aby umywać nogi Apostołom (por. Anioł Pański, 29 stycznia 2012 r.), i mówiącego do swoich uczniów: „Wiecie, że władcy narodów uciskają je... Nie tak będzie u was – to właśnie jest hasło waszego zgromadzenia – nieprawdaż – Lecz kto by między wami chciał stać się wielkim, niech będzie waszym sługą. A kto by chciał być pierwszym między wami, niech będzie niewolnikiem waszym” (Mt 20, 25-27). Pomyślmy o szkodzie jaką powodują Ludowi Bożemu,

ludzie Kościoła, którzy są karierowiczami, „wykorzystujący” lud, Kościół, braci i siostry – ci, którzy powinni służyć – jako odskocznia dla własnych interesów i ambicji osobistych. Wyrządzają oni wielką szkodę Kościołowi.

Umiejcie zawsze sprawować władzę, towarzysząc, rozumiejąc, pomagając, miłując; biorąc w ramiona wszystkich, zwłaszcza osoby, które czują się samotne, wykluczone, jałowe, egzystencjalne peryferie ludzkiego serca. Kierujmy swój wzrok ku krzyżowi: to tam mieści się wszelka władza w Kościele, gdzie Ten, który jest Panem stał się sługą aż do całkowitego daru z siebie.

3. Wreszcie eklezjaność jako jeden z wymiarów konstytutywnych życia konsekrowanego, wymiar, który musi być nieustannie w życiu podejmowany na nowo i pogłębiany. Wasze powołanie jest fundamentalnym charyzmatem dla drogi Kościoła, i nie jest możliwe, aby osoba konsekrowana nie współodczuwała z Kościołem. Jest to współodczuwanie z Kościołem, który nas zrodził we Chrzcie. Jest to współodczuwanie z Kościołem, które znajduje swój synowski wyraz w wierności Magisterium, w komunii z biskupami i Następcą Piotra, Biskupa Rzymu, widzialnego znaku jedności. Dla każdego chrześcijanina głoszenie i świadectwo Ewangelii, nie jest wyizolowanym aktem. To ważne – dla każdego chrześcijanina głoszenie i świadectwo Ewangelii nigdy nie są odizolowanym aktem, czy też aktem grupy, a każdy

ewangelizator nie działa, jak to bardzo dobrze przypominał Paweł VI, „na mocy osobistej inspiracji, ale w łączności z posłannictwem Kościoła oraz w jego imieniu” (Adhortacja ap. Ewangelii nuntiandi, 60). I dalej Paweł VI mówił: że niedorzeczny jest taki rozdział, by myśleć, że można żyć z Jezusem bez Kościoła, iść za Jezusem poza Kościołem, kochać Chrystusa, ale nie Kościół (por. jw., 16). Odczuwajcie ciężką na was odpowiedzialność, aby troszczyć się o kształtowanie waszych Instytutów w zdrowej nauce Kościoła, w miłości do Kościoła i w duchu kościelnym. Podsumowując: centralne miejsce Chrystusa i Jego Ewangelii, władza jako służba miłości, myślenie w Kościele i z Matką Kościołem (sentire cum Ecclesia): trzy wskazania, które pragnę wam pozostawić. Dołączam do tego raz jeszcze moją wdzięczność za waszą nie zawsze łatwą pracę. Czym byłby bez was Kościół? Brakowałoby mu macierzyństwa, miłości, czułości! Macierzyńskiej intuicji.

Drogie siostry, bądźcie pewne, że z miłością o was pamiętam. Modlę się za was, ale także i wy módlcie się za mnie. Pozdrawiajcie ode mnie wasze wspólnoty, a zwłaszcza siostry chore i młode. Do wszystkich kieruję zachętę, by szczerze i z radością szły drogą Chrystusowej Ewangelii. Bądźcie radosne, bo dobrze iść za Jezusem, stawiać się ikoną Maryi i naszej Świętej Matki Kościoła hierarchicznego. Dziękuję. KAI

Wiadomości zagraniczne

Papież kanonizował dwie latynoskie zakonnice i 800 męczenników

Jak jestem wierny Chrystusowi? Czy jestem zdolny, by „ukazać” moją wiarę z szacunkiem, ale także z męstwem? Czy jestem wrażliwy na innych, czy zdaję sobie sprawę, kto potrzebuje pomocy, czy we wszystkich dostrzegam braci i siostry, których należy miłować? Te pytania postawił Papież Franciszek podczas Mszy odprawionej na Placu św. Piotra. Okazją była potrójna kanonizacja, która połączyła Europę z Ameryką. W poczet świętych zostali bowiem zaliczeni Antoni Primaldo i towarzysze, piętnastowieczni męczennicy z włoskiego Otranto; żyjąca na przełomie XIX i XX w. Kolumbijka Laura Montoya Upegui (1874-1949), założycielka Misjonarek Maryi Niepokalanej i św. Katarzyny ze Sieny oraz pochodząca z tego samego okresu Meksykanka, Maria Guadalupe García Zavala (1878-1963), założycielka zgromadzenia Służebnic św. Małgorzaty Marii i Ubogich.

W swojej homilii Franciszek w pierwszym rzędzie wskazał wzór męczenników. Dali oni najwyższe świadectwo Ewangelii podczas tureckiego najazdu na południowe

Włochy w 1480 r. Około 800 osób ocalałych z oblężenia Otranto odmówiło zaparcia się wiary i zostało ściętych w pobliżu tego miasta.

„Gdzie znajdowali oni siłę, aby wytrwać w wierności? – mówił Papież. – Właśnie w wierze, która pozwala spoglądać poza ograniczenia naszego ludzkiego spojrzenia, poza granicę życia doczesnego, pozwala kontemplować «niebo otwarte» – jak mówi święty Szczepan – oraz Chrystusa stojącego po prawicy Ojca. Drodzy przyjaciele, zachowujmy otrzymaną wiarę, odnowmy naszą wierność Panu, także wśród przeszkód i nieporozumień. Bóg nigdy nie odmówi nam mocy i pogody ducha. Oddając cześć męczennikom z Otranto,

prośmy Boga, aby wspierał tak wielu chrześcijan, którzy i teraz nadal doznają przemocy i by obdarzył ich męstwem wierności oraz, aby umieli dobrem odpowiadać na zło”.

Z kolei św. Laura Montoya Upegui była narzędziem ewangelizacji najpierw jako nauczycielka, a następnie jako duchowa matka ludów pierwotnych, którym wszczepiła nadzieję, szanując zarazem ich kulturę.

„Ta pierwsza święta urodzona na pięknej ziemi kolumbijskiej uczy nas wielkoduszności wobec Boga, byśmy nie przeżywali wiary samotnie – tak, jakby było możliwe przeżywanie wiary w sposób wyizolowany – ale aby ją przekazywać, aby nieść radość Ewangelii słowami i świadectwem życia w każde środowisko, w którym się znajdujemy – mówił Franciszek. – By w każdym środowisku promieniować ewangelicznym życiem. Uczy nas dostrzegania oblicza Jezusa odzwierciedlonego w bliźnim, przezwycięzania obojętności i indywidualizmu, które osłabiają chrześcijańskie wspólnoty i nasze serca. Uczy nas przyjmować wszystkich bez uprzedzeń, dyskryminacji czy przymusu, ale z miłością,

dając im to, co w nas najlepsze, a nade wszystko dzieląc z nimi to, co mamy najcenniejszego, a więc nie dzieła i instytucje, ale nade wszystko Chrystusa i Jego Ewangelię”.

Św. Maria Guadalupe Garcia Zavala uczy nas natomiast umiłowania ubóstwa, aby bardziej kochać ubogich i chorych, nad którymi sama pochylała się w szpitalu.

„A to znaczy dotykać ciała Chrystusa – stwierdził Ojciec Święty. – Ubodzy, opuszczeni, chorzy, odrzucony są bowiem ciałem Chrystusa. I Matka Lupita dotykała tego ciała Chrystusa, a nas uczy takiej postawy, by nie wstydzić się, nie bać, nie czuć odrazy, by dotykać tego ciała Chrystusa. Ta nowa meksykańska święta zachęca nas, abyśmy miłowali, tak jak umiłował nas Jezus, a to oznacza nie zamykać się w sobie, w swoich problemach, swoich pomysłach, własnych interesach w tym małym światku, co przynosi tak wiele szkód, ale wychodzić i iść na spotkanie tych, którzy potrzebują uwagi, zrozumienia, pomocy, aby im nieść serdeczną bliskość miłości Boga, poprzez gesty wrażliwości i szczerą miłości”. Za: **Radio watykańskie**

Papież na spotkaniu z Unią Żeńskich Przełożonych Generalnych

Osoba konsekrowana powinna być matką, a nie starą panną. Ubóstwo zakonne nie może być tylko teoretyczne, ale trzeba się go uczyć w kontakcie z ubogimi, chorymi, z dziećmi. Posłuszeństwo trzeba postrzegać w szerszym kontekście Kościoła – mówił Franciszek do Unii Żeńskich Przełożonych Generalnych. Do wczoraj obradowały one w Rzymie na swej sesji planarnej.

Papież przekazał im trzy wskazówki dotyczące odnowy życia konsekrowanego. Po pierwsze podkreślił potrzebę skoncentrowania się na Chrystusie poprzez adorację i służbę. Przypomniał, że życie konsekrowane zawsze jest pewnym exodusem, wyjściem z siebie, rezygnacją z własnych planów. Przejawia się to przede wszystkim w wierności ślubom posłuszeństwa, ubóstwa i czystości.

Druga wskazówka dotyczyła sprawowania władzy w Kościele: „Benedykt XVI z wielką mądrością wielokrotnie przypominał Kościołowi, że o ile dla ludzi władza jest synonimem posiadania, dominacji, sukcesu, dla Boga władza jest zawsze synonimem służby, pokory i miłości.

Pomyślmy o szkodach, [powtarzam] pomyślmy o szkodach, jakie wyrządzają Ludowi Bożemu ludzie Kościoła, mężczyźni i kobiety, którzy są karierowiczami, którzy «wykorzystują» lud, Kościół, braci i siostry – którym powinni służyć – jako trampolinę dla własnych interesów i osobistych ambicji. Wyrządzają oni Kościołowi wielką szkodę”.

Trzecia wskazówka, którą Papież dał zakonnikom, dotyczyła potrzeby zachowania zgody z Kościołem: „Kościelność to jeden z istotnych wymiarów życia konsekrowanego. Trzeba do niej nieustannie powracać i pogłębiać ją w życiu, nieprawdaż? Osoba konsekrowana nie może nie żyć w zgodzie z Kościołem. [A zatem] trzymać z Kościołem, który zrodził nas we chrzcie. Owo trzymanie z Kościołem wyraża się w wierności Magisterium, w jedności z pasterzami i Następcą Piotra, biskupem Rzymu, widzialnym znakiem jedności. Dla żadnego chrześcijanina głoszenie Ewangelii nigdy nie jest działaniem w pojedynkę czy tylko w pewnej grupie. Jak przypomina Paweł VI, żaden ewangelizator nie działa z własnej inspiracji, lecz w jedności z misją Kościoła i w jego imieniu (adhortacja apostolska *Evangelii nuntiandi*, 80). I jak stwierdza dalej Paweł VI, absurdalne dychotomią jest myśleć, że żyje się z Jezusem bez Kościoła, naśladuje się Chrystusa poza Kościołem, kocha się Chrystusa nie kochając Kościoła (tamże, 16). Bądźcie świadome waszej odpowiedzialności za formowanie waszych instytutów w zdrowym nauczaniu Kościoła, w miłości do Kościoła i w kościelnym duchu”.

Papież zapewnił też siostry o swym wielkim uznaniu dla życia konsekrowanego. „Czymże byłby bez was Kościół? Brakowało by mu macierzyństwa, miłości, czułości, intuicji matki” – powiedział Franciszek. Zaznaczył też, iż dzięki swemu duchowemu macierzyństwu siostry stają się ikoną Maryi i Kościoła. (pełny tekst przemówienia papieża Franciszka w „Refleksji Tygodnia”) Za: **Radio watykańskie**

Dominikanie rozmawiali w Kijowie o swojej misji w Rosji i na Ukrainie

Dominikanie z Ukrainy i Rosji rozmawiali w Kijowie o rozwoju swojej misji na tych terenach.

W dniach 8 i 9 maja klasztor dominikański w stolicy Ukrainy zapelniał się 28 braćmi, którzy pracują obecnie w sześciu wspólnotach na terenie obu krajów. Dołączyli do nich również z Rzymu socjusze generała Zakonu: o. Michael Mascari oraz o. Wojciech Delik.

„Powodem tak wyjątkowego zgromadzenia była przede wszystkim planowana w najbliższych trzech latach gruntowna reforma struktur Zakonu, polegająca między innymi na rezygnacji z jednostek Zakonu nazywanych wikariatami generalnymi. Jeden z takich wikariatów obejmuje swym zasięgiem właśnie obszary Rosji i Ukrainy” –

mówi przełożony lwowskiego klasztoru, o. Jakub Gonciarz.

Podczas dwóch dni intensywnych obrad bracia kaznodzieje rozmawiali o swojej misji w tej części świata oraz ocenili swoją dotychczasową działalność. Rozmawiano też o problemach, z jakimi powinna się zmierzyć zaplanowana na wrzesień kapituła Wikariatu Generalnego Rosji „Zjazd był też okazją do lepszego poznania siebie nawzajem, odnowienia kontaktów, załatwienia bieżących spraw i zrobienia planów na przyszłość. Wspólna Eucharystia i liturgia godzin stanowiły źródło jedności i mądrości w czasie obrad. Nie brakło też czasu na to, by podzielić się swą codziennością i posłuchać opowieści innych” – mówi o. Gonciarz.

Zakon Kaznodziejski ma obecnie pięć klasztorów na Ukrainie: w Czortkowie, Fastowie, Jałcie, Kijowie i Lwowie oraz jeden w Rosji – w Sankt Petersburgu. Przez trzy lata dominikanie prowadzili również parafię w rosyjskim Jarosławiu. „Wciąż istnieje potrzeba personalnego wzmocnienia istniejących klasztorów” – mówi o. Gonciarz ze Lwowa.

Za: www.dominikanie.pl

Watykańskie Kongregacje będą współpracować przy reformie amerykańskich zakonnic

Prefekci dwóch Kongregacji – ds. Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego oraz Nauki Wiary – zapewнили o wspólnym zaangażowaniu w odnowę życia zakonnego, a zwłaszcza reformę, jaką zgodnie z wolą Ojca Świętego zarządzono u amerykańskich zakonnic. Informuje o tym komunikat Biura Prasowego Stolicy Apostolskiej, który odnosi się do prasowych relacji o niedzielnym wystąpieniu kard. João Braza de Aviza na forum unii żeńskich przełożonych generalnych.

Prefekt dykasterii odpowiedzialnej za zakony miał skrytykować reformę, którą w ubiegłym roku Kongregacja Nauki Wiary zarządziła w instytucji zrzeszającej większość zakonnic w USA. Watykański komunikat informuje, że taka interpretacja słów kard. Braza de Aviza jest nieuzasadniona. Obie kongregacje współpracują ze sobą od pewnego czasu nad odnową życia zakonnego. Troška Stolicy Apostolskiej o życie zakonne, w tym reforma u amerykańskich zakonnic, jest motywowana wolą wsparcia życia zakonnego, aby jego czytelne świadectwo mogło służyć dobru Kościoła. Inicjatywę Stolicy Apostolskiej na tym polu wynikają przede wszystkim z troski o wiarę Kościoła – czytamy w komunikacie.

Pauliści z wizytą u papieża Franciszka

2 maja 2013 roku przełożony generalny Towarzystwa Świętego Pawła ks. Silvio Sassi został przyjęty na audiencji przez papieża Franciszka.

Głównym powodem audiencji, było pragnienie przedstawienia Ojcu Świętemu prośby, o udzielenie audiencji całej Rodziny Świętego Pawła w roku 2014, kiedy to będzie obchodzone stulecie jej założenia. Wraz z ks. Silvio Sassi w spotkaniu uczestniczyli: prowincjał paulistów włoskich ks. Vincenzo Marras, dyrektor generalny apostolatu paulistów we Włoszech ks. Giusto Truglia, redaktor naczelny tygodnika „Famiglia Cristiana” ks. Antonio Sciortino, oraz redaktor naczelny pisma „Crede-re”, ks. Antonio Rizzolo.

Przy okazji audiencji pauliści zaprezentowali papieżowi niektóre inicjatywy realizowane przez zgromadzenie na poziomie międzynarodowym, jak np. „Biblia dla Chin” czy „Wielka Biblia Europejska”.

Audiencja ta nie była pierwszym spotkaniem generała paulistów z obecnym Ojcem Świętym. Kilka lat temu, podczas wizyty w Buenos Aires, ks. Sassi miał okazję wraz z paulistami argentyńskimi, odwiedzić ówczesnego arcybiskupa stolicy Argentyny kard. Jorge Bergoglio. Wizytę tę doskonale pamiętał papież Franciszek i już na wstępie audiencji przypomniał o niej z serdecznym uśmiechem.

Za: www.paulus.org.pl

W Kambodży przywitano relikwie Św. Teresy z Lisieux

W Kambodży rozpoczęła się peregrynacja relikwii św. Teresy z Lisieux, patronki misji. Kambodża to kraj o kulturze buddyjskiej, zdziesiątkowany po dyktaturze czerwonych Khmerów. Kościół jest tam niewielki, lecz bardzo dynamiczny. 90 proc. chrześcijan to neofici.

Peregrynacja relikwii św. Teresy od Dzieciątka Jezus potrwa trzy tygodnie. Rozpoczęła się w wiosce Taingkauk, miejscu symbolicznym dla katolików, bo to właśnie tam komuniści doprowadzili w 1977 r. do śmierci pierwszego kambodżańskiego biskupa Josepha Chhmara Salasa. Relikwie świętej ustawiono na łożu, na którym umierał męczeński biskup. W Mszy na rozpoczęcie peregrynacji

uczestniczyło 3 tys. osób. Cała wspólnota katolicka w tym kraju liczy 20 tys. wiernych.

Za: Radio.watykańskie

Prowincjał polskich augustianów delegatem na Kapitułę Generalną

Rada Zakonu, dnia 9 maja 2013 r., podliczyła głosy oddane na definitora na Kapitułę Generalną przez członków okręgowych administracyjnych opactwa z Brna, prowincji polskiej, czeskiej i wikariat wiedeńskiego. W rezultacie definitorem został wybrany o. Wiesław Dawidowski, OSA, który będzie reprezentował na Kapitułę Generalnej powyższe regiony.

Kapituła Generalna jest najważniejszym wydarzeniem w życiu Zakonu. Zwoływana jest co 6 lat. Na Kapitułę Generalną dokonuje się wyboru nowego generała Zakonu, redaguje się program oraz wybiera się także wikariusza generalnego, asystentów generalnych, prokuratora, ekonomę i sekretarza generalnego. W tym roku Kapituła Generalna rozpocznie się w Rzymie 28 sierpnia w uroczystość św. Augustyna.

Za: www.augustianie.pl

Kościół katolicki w liczbach

Najnowsze dane nt. Kościoła katolickiego na świecie przynoszą przedstawione dziś papieżowi Franciszkowi publikacje: „Annuario Pontificio” (Rocznik Papieski) na rok 2013 i „Annuario Statisticum Ecclesiae” (Rocznik Statystyczny Kościoła) za rok 2011. Wynika z nich, że wzrosła zarówno ogólna liczba katolików, jak też kapłanów i diakonów stałych, spadła natomiast liczba siostr zakonnych.

Liczba katolików wzrosła z 1,196 mld w 2010 r. do 1,214 mld w 2011 r., co oznacza wzrost o 1,5 proc., nieco wyższy od wzrostu ogólnej liczby ludności Ziemi (1,23 proc.) choć jednocześnie wciąż stanowią oni 17,5 proc. ludzkości.

Największy wzrost liczby katolików zanotowano w Afryce - 4,5 proc. (podczas gdy liczba mieszkańców kontynentu wzrosła o 2,3 proc.). O 2 proc. zwiększyła się liczba katolików w Azji (liczba ludności wzrosła tam o 1,2 proc.). W Ameryce i Europie katolików przybyło procentowo tyle samo co ogółu mieszkańców (0,3 proc.). Gdy chodzi o procent ochrzczonych w Kościele katolickim według kontynentów, to było ich 48,8 proc. w Ameryce, 23,5 proc. w Europie, 16 proc. w Afryce, 10,9 proc. w Azji i 0,8 proc. w Oceanii.

Liczba biskupów wzrosła z 5104 w 2010 r. do 5132 w 2011 r. Największy wzrost ich liczby zanotowano w Oceanii (4,6 proc.) i Afryce (1 proc.), jednak niemal 70 proc. wszystkich biskupów Kościoła katolickiego nadal pracuje w Ameryce i Europie.

W ciągu minionego dziesięciolecia o 2,1 proc. wzrosła liczba księży (diecezjalnych i zakonnych) – z 405 067 w 2001 r. do 413 418 w 2011 r., najbardziej w Afryce (o 39,5 proc.) i Azji (o 32 proc.). Tymczasem w

Ameryce ich liczba utrzymuje się na niezmiennym poziomie (122 tys.), a Europa zanotowała spadek o ponad 9 proc.

Znacznie (o ponad 40 proc.) zwiększyła się w Kościele w latach 2001-2011 liczba diakonów stałych: z 29 tys. do 41 tys. – najbardziej w Europie i Ameryce, w których zresztą pracuje 97,4 proc. wszystkich diakonów stałych świata.

Gdy chodzi o braci zakonnych (zakonników niemających święceń kapłańskich), w 2001 r. było ich nieco ponad 55 tys. Najwięcej przez 10 lat przybyło ich w Azji (44,9 proc.) i Afryce (18,5 proc.) – oba te kontynenty miały 36 proc. ogólnej liczby braci (w 2001 r. – 28 proc.). Spadła natomiast ich liczba w Oceanii (o 21,9 proc.), Europie (o 18 proc.) i Ameryce (3,6 proc.).

W latach 2001-2011 ubyło 10 proc. siostr zakonnych. Jest ich 713 tys. (wobec 792 tys. 10 lat wcześniej). Największy spadek zanotowano w Europie (22 proc.), Oceanii (21 proc.) i Ameryce (17 proc.). Znaczny wzrost nastąpił natomiast w Afryce (28 proc.) i Azji (18 proc.), dzięki czemu siostry z tych dwóch kontynentów stanowią już 33 proc. wszystkich zakonnice świata (24,2 proc. 10 lat wcześniej).

Wzrosła także (o 7,5 proc.) liczba kandydatów do kapłaństwa (diecezjalnych i zakonnych): ze 112 244 w 2001 r. do 120 616 w 2011 r. Największą dynamikę pod tym względem wykazały Afryka (30,9 proc.) i Azja (29,4 proc.). Do spadku liczby seminarzystów doszło natomiast w Europie (o 21,7 proc.) i Ameryce (o 1,9 proc.). Z tego względu Europa ma już tylko 16,8 proc. wszystkich kleryków świata (wobec 23,1 proc. 10 lat wcześniej).

W ciągu 2012 r. i w 2013 r. do dnia wyboru Franciszka (13 marca) utworzono w Kościele 11 nowych diecezji, 2 ordynariaty personalne, 1 wikariat apostolski i 1 prefekturę apostolską. Jedna prałatura terytorialna została podniesiona do rangi diecezji, a dwa egzarchaty apostolskie do rangi eparchii (diecezji obrządku wschodniego).

Według danych „Annuario Statisticum”, na całym świecie było 2979 jednostek podziału administracyjnego Kościoła (diecezji, ordynariatów polowych, ordynariatów personalnych, wikariatów, prefektur, administratur i egzarchatów apostolskich, opactw terytorialnych, misji sui iuris).KA/

Nowości wydawnictwa „Homo Dei”

Gabriele Kuby, Globalna rewolucja seksualna

Likwidacja wolności w imię wolności: „Gabriele Kuby ma odwagę nazwać po imieniu zagrożenie naszej wolności przez antyludzkie ideologie (...). Tę książkę powinno przeczytać jak najwięcej ludzi, aby sobie uświadomili, co

ich spotka, jeśli nie będą się bronili” (prof. dr Robert Spaemann). Globalna rewolucja seksualna, propagowana przez ONZ i Unię Europejską, wkradła się do polityki, instytucji władzy i placówek oświatowych. Tam stopniowo, za plecami opinii publicznej, zrodził się z niej ogromny program przekształcenia społeczeństwa, który burzy

podstawy demokracji i przybiera coraz bardziej totalitarny kształt.

Miejmy nadzieję, że ta książka – rzetelna, bezkompromisowa i daleka od „poprawności politycznej” analiza wdrażanej na naszych oczach globalnej rewolucji kulturowej – otworzy oczy i sumienia także odpowiedzialnym za politykę, Kościoły, kulturę i społeczeństwo, aby z przekonaniem stawali w obronie godności człowieka i opartego na niej systemu wartości.

stron 416, format A5 (oprawa twarda),
cena 39 zł

Gabriele Kuby Rewolucja genderowa Nowa ideologia seksualności

Autorka omawia „gender mainstreaming”, zjawisko dotyczące sfery zachowań seksualnych. W publikacji pragnie odpowiedzieć na fundamentalne pytania: czy kultura ludzka może istnieć bez obiektywnych i obowiązujących wartości i norm moralnych? Co my, uczniowie Jezusa Chrystusa z XXI wieku, możemy i powinniśmy czynić wobec „dyktatury ideologii relatywizmu” i „tyranii seksualizacji”?

stron 168, format 125 x 195, cena 22 zł

Zapowiedzi wydarzeń

Prefekt Kongregacji Nauki Wiary gościem obchodów 90-lecia orionistów w Polsce

Ks. Prowincjał orionistów wraz z Ks. Proboszczem Robertem Branickim, zapraszają Rodzinę Orionską i wszystkich parafian, 3 czerwca br. o godz. 19.00, na Uroczystą Mszę Świętą w kościele Dzieciątka Jezus w Warszawie, której będzie przewodniczył Prefekt Kongregacji Nauki Wiary Gerhard Ludwig Müller. Ks. Prefekt jest najbliższym współpracownikiem Papieża Franciszka i kieruje jedną z najważniejszych Kongregacji w Kościele Powszechnym. W Warszawie przebywa na zaproszenie Ks. Kard. Kazimierza Nycza, Metropolity Warszawy. 3 czerwca będzie brał również udział w Konferencji organizowanej przez kapelana Krajowej Izby Gospodarczej ks. Michała Szwemina. Konferencja ta odbędzie się na Zamku Królewskim w Warszawie, będą w niej uczestniczyli przedstawiciele Kościoła, nauki i biznesu. Za: www.orionisci.rel.pl

Studia z mariologii w Niepokalanowie

"Jeśli Niepokalana zechce, założymy Akademię Maryjną, aby w niej studiować, wykładać, publikować na cały świat, czym jest Niepokalana. Może z doktoratem z mariologii". (Św. Maksymilian Maria Kolbe, 1933 r.)

Po niemal osiemdziesięciu latach spełniło się wielkie marzenie św. Maksymiliana Marii Kolbego. Otwarty przez franciszkanów w Niepokalanowie Instytut naukowy, cieszy się coraz większą popularnością.

Instytut Maryjno-Kolbiański „Kolbianum” to jedyny w Polsce i Europie Środkowo-Wschodniej ośrodek studiów mariologicznych, który zajmuje się edukacją w dziedzinie mariologii na wzór rzymskich uczelni „Marianum” i „Antonianum”. Swą działalność Instytut prowadzi w ramach Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego. Zajęcia prowadzą najwybitniejsi polscy mariolodzy z różnych ośrodków akademickich, podejmując takie zagadnienia, jak: Maryja w Biblii, nauce Kościoła, dialogu ekumenicznym, pobożności ludowej, czy ikonografii.

Aby wyjść naprzeciw potrzebom osób pracujących i na co dzień zaangażowanych w różnorodną działalność w kraju i zagranicą, studia odbywają się w trybie niestacjonarnym (4-tygodniowe zjazdy dydaktyczno-egzaminacyjne w ciągu roku). Studia doktoranckie z teologii ze specjalizacją w mariologii adresowane są do osób, które posiadają stopień magistra teologii. Z kolei studia podyplomowe z mariologii mogą podjąć absolwenci innych kierunków (studiów licencjackich lub magisterskich).

Szczegóły na stronie internetowej:
www.kolbianum.franciszkanie.pl lub
www.kolbianum.strefa.pl Zapytania można kierować na adres e-mail: [\[nun@gmail.com\]\(mailto:nun@gmail.com\) oraz pod nr tel. 664 158 928 \(od poniedziałku do piątku w godz. 9.00-15.00\).](mailto:kolbia-</p></div><div data-bbox=)

Symposium o Św. Gabrielu Marii Allegra OFM w Panewnikach

Kościół powszechny został w zeszłym roku obdarzony darem nowego błogosławionego o. Gabriela Marii Allegra OFM. Ten sycylijski misjonarz i bibliista założył w 1945 Studium Biblijne w Pekinie. Przetłumaczył na język chiński Pismo Święte, które wydane w 1968 wciąż cenione jest jako tzw. Biblia Bożonarodzeniowa. Studium Biblijne z powodów politycznych zostało przeniesione do Hongkongu. Jednym z jego profesorów jest należący do naszej prowincji zakonnej o. dr Roland Jabłoński OFM.

Wyższe Seminarium Duchowne Prowincji Wniebowzięcia NMP zaprasza na sesję naukową poświęconą bł. Gabrielowi Allegrze — *Błogosławiony Gabriele Maria Allegra OFM, misjonarz Dalekiego Wschodu*. Wśród zaproszonych prelegentów: o. dr Jan Konior SJ, o. dr Marek Wach OFM, s. mgr Weronika M. Klebba SSPs, o. dr Roland Jabłoński OFM, ks. dr Dariusz Klejnowski-Różycki. Sesja odbędzie się w auli domu parafialnego w Katowicach-Panewnikach 23 maja 2013. Rozpoczęcie o godz. 9.00. *Serdecznie zapraszamy.*

Za: www.panewniki.franciszkanie.pl

ŚP. O. CYRIAK WRZODAK (1961-2013) OFM

Przepelnieni smutkiem, który niech Pan przemieni w nadzieję życia wiecznego, zawiadamiamy o śmierci drogiego nam współbrata o. Cyriaka Wrzodaka OFM. O. Cyriak przez wiele lat borykał się z chorobą i był dla nas przykładem cierpliwości w cierpieniu.

Jezus ukaże nam kiedyś, jak wiele nasza prowincja zakonna zawdzięcza o. Cyriakowi i niesionemu przez niego krzyżowi.

Urodził się 26 kwietnia 1961 w Legnicy. Do Zakonu św. Franciszka w Prowincji Wniebowzięcia NMP w Polsce wstąpił w 1989. Śluby wieczyste złożył w 1995, zaś święcenia kapłańskie przyjął w 1996.

Pracował w naszych klasztorach w Cieszynie i Miejskiej Górcie. Był m. in. mistrzem nowicjatu. W Jubileuszowym Roku 2000 wyjechał na misje do Maroka. Po jakimś czasie wrócił z powodów zdrowotnych. W Panewnikach był spowiednikiem braci juniorystów i seminarzystów, głosił nauki dla chorych.

O. Cyriak zmarł 9 maja 2013 w swojej celi zakonnej w infirmerii prowincjalnej w Katowicach-Panewnikach. Pogrzeb odbył się w sobotę 11 maja. Polecamy naszego zmarłego współbrata modlitwie wiernych!

Za: www.panewniki.franciszkanie.pl

ŚP. O. FRANCISZEK TRELA (1920-2013) SJ

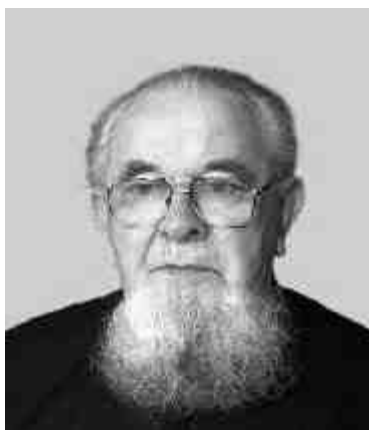
Dnia 07.05.2013 r. zmarł o. Franciszek Trela SJ. Był kapłanem od 1949 r. Miał 93 lata.

Pogrzeb o. Franciszka Treli SJ odbędzie się w Zakopanem w piątek 10 maja: o godz. 11.00 odprawimy Mszę św. w kościele jezuitów na Górcie, a następnie kondukt pogrzebowy wyruszy na cmentarz. Pamiętajmy o o. Franciszku w naszych modlitwach.

Urodził się 5 lutego 1920 r. w miejscowości Brody niedaleko Wadowic. Do zakonu wstąpił 21 sierpnia 1937 r. Wrzesień 1939 r. zastał go w Pińsku, skąd po rozproszeniu – 19 września – udał się pieszo do Lublina.

Tam zaczął naukę w liceum im. Staszica, lecz niespełna dwa miesiące później został aresztowany i osadzony w więzieniu w zamku lubelskim. Zwolniony 19 marca 1940 r., udał się na kilkumiesięczny odpoczynek do domu rodzinnego. Pod koniec sierpnia 1940 r. przyjechał do Starej Wsi, gdzie kontynuował naukę, gdzie też złożył

pierwsze śluby 8 grudnia 1940 r. Tutaj także uzyskał świadectwo dojrzałości w 1943 r. Lata 1943- 1946 spędził w Nowym Sączu, gdzie studiował filozofię.

Następnie został skierowany na teologię, którą studiował w Starej Wsi (1946-1948) i w Krakowie (1948-1950). Święcenia kapłańskie otrzymał 3 lipca 1949 r. w Kra-

kowie. Po teologii, w grudniu 1950 r., został skierowany do pracy parafialnej w Kłodzku. Przebywał tam krótko, bo już w następnym roku został skierowany na trzecią probację do Czechowic.

Po Probacji – od 1952 r. – pracował w Opolu. 22 grudnia 1955 r. w Szczawnicy, gdzie się ukrywał u sióstr, został aresztowany i osadzony w więzieniu w Opolu. Po uwolnieniu i rekonwalescencji, od stycznia 1957 r. wrócił do pracy parafialnej w Kłodzku. kolejne lata swego życia spędził w różnych domach i parafiach Prowincji, poświęcając się pracy parafialnej: 1961-1963 w Rudzie Śląskiej, 1963-1964 w Gliwicach, 1964-1971 ponownie w Kłodzku, 1971-1972 w Rudzie Śląskiej, 1972-1975 w Krakowie-Przegorzałach, 1975-1979 znów w Rudzie Śląskiej, 1979-1986 w Wambierzycach, 1986-1993 w Gliwicach. Od 1993 roku aż do swojej śmierci mieszkał w zakopiańskim domu na Górcie.

Za: www.jezuci.pl

ŚP. KS. NIKODEM PISARSKI (1918-2013) SDB

W 95 roku życia, 76 ślubów zakonnych i 67 kapłaństwa, odszedł do Pana ks. Nikodem Pisarski, wieloletni i zasłużony misjonarz salezjański w Japonii. Ks. Nikodem Pisarski 3 września 1918 r. Pochodził z Kornowac w archidiecezji katowickiej. Pierwszą profesję złożył 13 września 1937 roku. Święcenia kapłańskie otrzymał 21 grudnia 1946 roku. 1 stycznia 1937 roku, w wieku 19 lat, wyjechał na misje do Japonii. Przebywał we wspólnocie w Oita, w Japonii. 3 grudnia 2008 roku został odznaczony Orderem Odrodzenia Polski przez Prezydenta Lecha Kaczyńskiego.

Odnaczał się zdolnościami w dziedzinie budowlanej, dlatego prowadził różne budowy i remonty na salezjańskich placówkach. Przez pewien czas pełnił funkcję dyrektora Wyższej Szkoły Techniczno-Elektrycznej, obecnie jest to Instytut Politechniczny. To ks. Nikodemowi uczelnia ta zawdzięcza reorganizację i nowe gmachy. Za zasługi na polu wychowania i nauczania otrzymał złotą odznakę z motywem gałązki kwitnącej wiśni.

Pogrzeb odbył się w Japonii, w środę 8 maja, w południe. Za: www.salezjanie.pl

ŚP. O. FELIKS DZIADCZYK (1931-2013) SJ

O. Feliks Dziadczyk SJ urodził się 4 listopada 1931 r. w Psarach Lechawie, pow. Piotrków Trybunalski. Rodzice Michał i Marianna z d. Justyna byli rolnikami i miał troje rodzeństwa, dwie starsze siostry i młodszego brata. Czas II wojny światowej spędził przy rodzinie. Po wyzwoleniu w 1945 r. rozpoczął gimnazjum im. Bolesława Chrobrego w Piotrkowie Trybunalskim, które ukończył w 1949 r.

Do Towarzystwa Jezusowego został przyjęty przez o. Prowincjała Edwarda Bulandę. Nowicjat rozpoczął w Kaliszu 14 sierpnia 1949 r. i pierwsze śluby zakonne złożył w Kaliszu 15 sierpnia 1951 r. podczas mszy celebrowanej przez o. rektora Paulina Zabdryra.

Dwuletnie humaniora (1951-1953) odbył w Starej Wsi, które zakończył zdaniem matury. Filozofię studiował w Krakowie (1953-1956), a następnie przez rok odbywał praktykę duszpasterską (tzw. magisterkę) w Lublinie jako pracownik biblioteki. Studia teologiczne odbywał w Warszawie (1957-1961). Święcenia kapłańskie przyjął 22 sierpnia 1960 r. w Warszawie z rąk bpa Zygmunta Choromańskiego.

Jego pierwszą placówką duszpasterską była parafia św. Andrzeja Boboli w Szczecinie (1961-1964). Katechizował i w latach

1962-1964 pełnił także obowiązki wikariusza w parafii. W roku 1964/65 odbył III probację w Czechowicach i po probacji na krótko zatrzymał się w Bydgoszczy. Dnia 21 października 1965 r. został mianowany superiorem i proboszczem w Gdyni w parafii św. Stanisława Kostki.

W 1968 zamieszkał na ul. Świętojańskiej w Warszawie i pełnił obowiązki promotora powołań w Prowincji i magistra kandydatów. W roku 1969/70 przebywał w Lyonie we Francji i uczył się języka francuskiego. Po powrocie kontynuował poprzednią pracę. W latach 1972-1979 pełnił obowią-

ki superiora i proboszcza parafii św. Szczepana w Warszawie przy ul. Narbutta 21 i kontynuował rozpoczęte w 1970 r. studia na Wyższym Studium Życia Wewnętrznego w Warszawie.

W latach 1979-1984 pełnił obowiązki proboszcza parafii św. Andrzeja Boboli w Warszawie i był ekonomem Kolegium Warszawskiego przy ul. Rakowieckiej 61.

W latach 1984-1990 w Gdańsku-Wrzeszczu był superiorem i proboszczem, a następnie ponownie w Warszawie u św. Szczepana przy ul. Narbutta 21 był superiorem i proboszczem w latach 1990-1993. Od 1993 r. zamieszkał w jezuickiej wspólnoty w Toruniu i pracował tam przy naszym kościele p.w. Ducha Świętego przede wszystkim jako spowiednik. Był cenionym spowiednikiem i wiele osób korzystało z jego posługi w konfesjonale. Posługiwał również jako spowiednik w Wyższym Seminarium Duchownym Diecezji Toruńskiej oraz był duchownym dla wielu kapłanów. Zmarł w Toruniu, 8 maja 2013 roku. Odszedł do Pana w 82. roku życia, 64. powołania zakonnego i 53. kapłaństwa

Za: www.deon.pl